

bestemmelser om, at personfradraget og grundbeløbsskalaens indkomstrin skal tilpasses reguleringspristallet for januar måned i året forud for det år, for hvilket skatten skal udskrives. Udgangspunktet for reguleringen er pristallet for januar 1969, der var 131, og de nævnte beløb skal forhøjes eller nedsættes med 3 pct. for hver fulde 4 points udsving i reguleringspristallet. Herefter skal de regulerede beløb afrundes nedad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.

I januar 1970 var pristallet steget til 138, og personfradraget og skalatrinene blev derfor i 1971 forhøjet med 3 pct. I januar 1971 var reguleringspristallet steget yderligere til 145, således at de oprindelige personfradrag og skalatrin i 1972 skal forhøjes med 9 pct.

Personfradraget, der i 1970 var 5.000 kr. og i 1971 5.100 kr., bliver således i 1972 forhøjet til 5.400 kr. Grundbeløbsskalaens indkomstrin forhøjes således:

Kalenderår	1. trin	2. trin	3. trin
	kr.	kr.	kr.
1970.....	17.000	13.000	40.000
1971.....	17.500	13.300	41.200
1972.....	18.500	14.100	43.600

Virkningerne af den foreslåede ændrede udskrivningsprocent samt pristalsreguleringen af skala og personfradrag er belyst ved en række eksempler i to efterfølgende tabeller. Her er indkomstskatten til staten beregnet for personer med skattepligtige indkomster af forskellig størrelse dels efter de regler, der gælder for 1971, dels efter lovforslagets regler for 1972. Det er i alle eksemplerne forudsat, at skatteyderne ikke har ret til hustrufradrag, og der er i nogle eksempler regnet med et personfradrag, i andre med to personfradrag.

Skattebeløbene i tabel 1 er beregnet for personer, der har samme skattepligtige indkomst i begge årene. Da der som nævnt er regnet med uforandret udskrivningsprocent, skyldes de mindre skattede-

sættelser udelukkende den foran omtalte pristalsregulering af udskrivningsreglerne. I tabel 2 drejer det sig om personer, hvis skattepligtige indkomst i 1972 er 10 pct. højere end i 1971. Her bevirker indkomststigningen, at der trods pristalsreguleringen bliver tale om skatteforhøjelser.

De provenumæssige virkninger af forslaget kan kun bedømmes rent skønsmæssigt. For 1971 kan statsindkomstskattens grundbeløb ved slutskattens beregning nu anslås til ca. 18.075 mill. kr. For 1972 bliver grundbeløbets størrelse påvirket dels af den omtalte pristalsregulering, dels af stigningen i de skattepligtige indkomster, der kan anslås til ca. 11 pct. fra 1971 til 1972. Herefter må det forventes, at grundbeløbet for 1972 bliver ca. 20.620 mill. kr. Med en udskrivningsprocent på 91 i begge årene bliver slutskattens provenu ca. 16.450 mill. kr. i 1971 og ca. 18.765 mill. kr. i 1972.

Med hensyn til *beskatningen af dødsboer* gælder det, at grænserne for boernes skattefrihed efter kildeskattelovens § 16, stk. 1 og stk. 2, nr. 3, udskrivningsprocenten efter kildeskattelovens § 35, stk. 2, og bofradraget efter kildeskattelovens § 38, stk. 1, fastsættes ved lov. I den faste udskrivningslov, lov nr. 330 af 18. juni 1969, er bofradraget fastsat til 25.000 kr. (lovens § 7), og udskrivningsprocenten er fastsat til 35 (lovens § 8, stk. 2). Om de skattefri boer gælder det ifølge udskrivningsloven, at aktiverne og nettoformuen i boet på dødsfaldets tidspunkt ikke må overstige henholdsvis 200.000 kr. og 150.000 kr. (lovens § 9, stk. 1). Videre gælder det, at summen af nettoværdierne ved boets afslutning ikke må overstige 180.000 kr. (lovens § 9, stk. 2).

Bofradraget, udskrivningsprocenten og beløbsgrænserne efter den faste udskrivningslov har været gældende også for kalenderåret 1971.

Der stilles ikke forslag om ændring af dødsbo-beskatningen for kalenderåret 1972. Skatten for 1972 skal derfor ligesom skatten for 1970 og 1971 beregnes på grundlag af udskrivningslovens regler om bofradrag og beskatningsprocent, og det er udskrivningslovens beløbsgrænser, der er afgørende for, om et dødsbo i 1972 kan opnå skattefrihed.